

gælde for Landbruget, saa at altsaa Lovforslaget nu gaar ud paa at omfatte samtlige Landarbejdere, og ligeledes er det ubdvidet til at gælde for Søarten paa den Maade, jeg har anthydet. Ministeriet har ikke ment at kunne gaa med til Landstingets Forslag i Fjor om ogsaa at medoptage Arbejdere for egen Regning i de øvrige industrielle Erhverv, og der gøres i den Henseende gældende, at det vanskeligt lader sig gøre, fordi man der maa overlade de vedkommende Frihed, hvilket ogsaa havde været Forudsætningen for Forhandlingen i det andet Ting, nemlig at kun de bleve medoptagne under Ligningen, som selv havde gjort Krav derpaa. Hvem der altsaa ikke havde stillet et saadant Krav, skulde undtages fra at yde Bidrag, og derigennem ogsaa unddrages for Forsikring. Nu siges derom, at naar man i det hele taget benytter Lignings-systemet, som altsaa forudsætter langt ud i Tiden gaaende Forpligtelser, som ikke blive dækkede saaledes paa en Gang, som det vil ske efter Dækningsystemet, gaar det ikke an at lade det staa frit hen for hver enkelt, om han vil være med og senere trække sig tilbage. Der er vistnok meget i denne Betragtning, som er rigtigt. Men jeg har heller ikke forstaaet det saaledes, at dette egentlig var Landstingets Mening, idet jeg ikke indser, at det er nødvendigt, at det skulde staa aabent for de vedkommende at træde ud. Selv om man overlader det til de paagældende at træde ind, om de ville, behøver man ikke at overlade dem Frihed til at træde ud; thi det er ganske vist, at med denne Frihed til at træde ud stiller Sagen sig overordentlig vanskelig. Jeg henstiller dette til nærmere Overvejelse; thi det foreliggende Forslag gaar ud paa at skabe ved Siden af den tvungne Forsikring en Afdeling af den nye Forsikringsanstalt, som skulde være Genstand for Frivillighed, for saa vidt det gælder Arbejdere for egen Regning i disse forskellige industrielle Virksomheder. Jeg tvivler noget paa, om en saadan frivillig Forsikringsanstalt, som skulde bygges paa de almindelige Forsikringsregler, altsaa efter det, jeg kaldte Dækningsystemet, vilde faa nogen synderlig Betydning, eftersom det vilde være overmaade faa, som i Alarenes Løb vilde benytte sig deraf, da de paagældende ikke vilde have nogen særdeles stor Blinding, ikke ud over hvad en almindelig Forsikringsanstalt kan give, og jeg antager derfor ikke, at der vil være synderlig Brug for en saadan Afdeling. Jeg henstiller til det kommende Udvalgs nærmere Overvejelse, hvorledes man bedst skulde kunne finde en Ordning, der tilfredsstiller

paa dette Punkt, idet jeg som sagt gaar ud fra, at vi maa se paa en eller anden Maade at faa Arbejderne for egen Regning med; men jeg ser ikke, at Forslaget, som det her foreligger, i denne Henseende løser Opgaven paa den heldigste Maade. Den samme Indvending, at man efter det System, hvorpaa dette Forsikringsforslag er bygget, ikke kan tillade Folk at udtræde, forekommer mig ogsaa at tale mod en Bestemmelse, som indeholdes i Lovforslaget, idet der nemlig i § 27 aabnes Udgang for visse Arbejdsgivere til at kunne holdes udenfor hele Forsikringen og eventuelt altsaa ogsaa til at udtræde af Forsikringen paa visse Betingelser, nemlig paa Betingelse af, at de for Ministeriet godtgøre, at der er henlagt tilstrækkelige Fonds til at kunne dække Forsørgelsen af deres Arbejdere i Fremtiden, mindst efter samme Regler, som Lovforslaget fordrer. Det forekommer mig, at en saadan Undtagelsesbestemmelse staar i Strid med Ligningsystemet som saadant; thi dersom et eller andet stort Fabriksanlæg altsaa har benyttet den tvungne Forsikring og har ladet sine Arbejdere forsikre derigennem, og dersom der saa i det fter en stor Ulykke, hvorved der paabyrdes den offentlige Forsørgelse et stort Antal Forsørgelser, og Etablissementet derefter kan træde ud og danne en særlig Anstalt, har det ladet alle sine Forpligtelser blive tilbage i den lovbestemte Anstalt, og for Fremtiden kan det indrette sig paa billigere Maade efter Udgiften til den mindre Fare. Dette forekommer mig gaar ikke an. Thi et af to. Enten maa der ikke kunne gives en saadan Undtagelse eller fritagelse, eller ogsaa maa vedkommende, der træder ud af den offentlige Anstalt, med sig føre alle de Forpligtelser, de have paadraget den offentlige Anstalt i den Tid, de have været i den. Det er de Bemærkninger, jeg havde at gøre hertil. — Angaaende Lovforslagets øvrige Indhold, hvor jo Meningerne om mangfoldige Enkeltheder kunne være delte, er jeg dog overbevist om, at ingen af disse Enkeltheder ere saa vigtige, at Lovens Skæbne kan røstkes derved. Det eneste Punkt, hvorom der ikke opnaaedes Enighed i det andet Ting, og som dette Ting ogsaa nødvendigtvis maa kræve Endringer i, er det Forhold, hvori Ulykkesforsikringen stilles til Sygekasserne. Ganste vist har man forladt det tidligere Standpunkt, gaaende ud paa, at ingen overhovedet kunde faa Andel i Forsikringen, uden de vare Medlemmer af en Sygekasse. Derimod lyder Forslaget nu paa, at de, der ikke ere Medlemmer af en Sygekasse, kun kunne faa Ulykkesforsikringen